

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie skazanego **A.B.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 11 października 2019 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 1 lipca 2019 r., sygn. akt II AKz w (...), utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w B. z dnia 30 maja 2019 r., sygn. akt V Kow (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 maja 2019 r., sygn. V Kow (...), Sąd Okręgowy w B. umorzył postępowanie w przedmiocie udzielenia A.B. warunkowego przeterminowanego zwolnienia z odbywania kary pozbawienia wolności. Sąd ten ustalił, że skazany zakończył już odbywanie zasadniczej kary pozbawienia wolności i pozostaje w zakładzie karnym w związku z wykonywaniem zastępczej kary pozbawienia wolności, ta zaś nie podlega instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Po rozpoznaniu zażalenia skazanego, Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z dnia 1 lipca 2019 r. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. Dnia 10 lipca 2019 r. do Sądu Okręgowego w B. wpłynęło pismo skazanego datowane na dzień 5 lipca 2019 r., zatytułowane „Wniosek” i skierowane do SSO J.W. jako „Przewodniczącej Sądu Penitencjarnego”, w którym skazany prosił, aby „odniosła się do wpisania do PRG tego czego nie było zapisane i w ślad za aktami

wysłała do G. bardzo ważne informacje, które mogą mieć wpływ na decyzję Sądu". Dalej skazany w piśmie tym wnioskował, aby Sąd Apelacyjny nie orzekał w przedmiocie jego zażalenia aż do czasu rozpatrzenia jego wniosku o uzupełnienie protokołu (jak należy się domyślać z wcześniejszej korespondencji, chodziło o protokół posiedzenia z dnia 30 maja 2019 r.). Skazany wnosił także o załączenie do akt kopii dokumentów świadczących o tym, że prowadzi działalność gospodarczą. Z kolei dnia 8 lipca 2019 r. do Sądu Apelacyjnego w (...) wpłynęło pismo skarżącego zatytułowane „Uzupełnienie zażalenia”, w którym zasadniczo kwestionował sprawność procedowania w przedmiocie jego wniosku o warunkowe przedterminowe zwolnienie, jak również bezstronność sędziego, który miał wydać zarządzenie o jego doprowadzeniu w lipcu 2018 r., nie precyzując bliżej o jakie zarządzenie chodzi. W aktach sprawy znajduje się notatka z dnia 31 lipca 2019 r., z której wynika, że ze względu na przebywanie protokolanta na urlopie wypoczynkowym, nie jest możliwe sporządzenie oświadczenia dotyczącego protokołu z dnia 30 maja 2019 r.

W dniu 19 sierpnia 2019 r. do Sądu Najwyższego przekazane zostało pismo A.B. zatytułowane „wniosek o przyznanie adwokata w celu złożenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania dot. sygn. SA w (...) II AKzw (...)”. W uzasadnieniu skazany podniósł, że Sąd Apelacyjny w (...) nie posiadał pełnej dokumentacji (przypuszczać należy, że rozpoznając sprawę), która została wysłana już po zapadłym postanowieniu w dniu 1 lipca 2019 r. Skazany wniósł o „udzielenie warunkowego zwolnienia do czasu rozpoznania prawomocnie tego rozstrzygnięcia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego jest oczywiście bezzasadny i w związku z tym należało odmówić jego przyjęcia bez podejmowania dodatkowych czynności w postaci wcześniejszego rozpoznania wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Przepis art. 545 § 3 k.p.k. przewiduje możliwość odmowy przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 (obrońca lub pełnomocnik) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane

w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Jak słusznie podkreśla się w orzecznictwie, w art. 545 § 3 k.p.k. ustawodawca sformułował obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Dla tej kontroli decydująca jest sama treść wniosku o wznowienie, który może być oczywiście bezzasadny z różnych powodów, na co wskazuje użyte w art. 545 § 3 k.p.k. wyrażenie „w szczególności”. Ta oczywista bezzasadność wynikać więc może choćby z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r., III KO 25/18).

Pismo autorstwa skazanego opatrzone datą 17 lipca 2019 r., przekazane Sądowi Najwyższemu jako wniosek o wznowienie postępowania, dotyczy „postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem” w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k. (por. m.in.: postanowienie z dnia 3 września 2015 r., V KO 43/15, w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że postanowienie w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia zarówno to, którym je udzielono, jak i to, którym je odwołano, jest orzeczeniem, którym zakończono postępowanie sądowe w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k.). Jednakże podniesione w nim argumenty uprawniają do postrzegania wniosku A.B. w kategoriach oczywistej bezzasadności. Skazany nie wymienił żadnej okoliczności, która dałaby się zakwalifikować jako „nowy fakt lub dowód” w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. lub wskazywała na istnienie innej podstawy do wznowienia postępowania sądowego na wniosek.

Zauważyć należy, że Sąd w sprawie o wznowienie postępowania nie dokonuje na nowo oceny zebranych w toku procesu dowodów i poprawności przyjętych w oparciu o nie ustaleń faktycznych będących podstawą prawomocnego orzeczenia, czy też oceny zasadności orzeczenia Sądu pierwszej instancji, tak jak to się czyni w ramach kontroli instancyjnej, ale jest uprawniony jedynie do zbadania, czy ujawniły się nowe fakty lub dowody wskazujące na znaczne

prawdopodobieństwo wadliwości prawomocnego orzeczenia (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2017 r., III KO 53/16).

Wobec tego, że wniosek skazanego okazał się oczywiście bezzasadny, należało odmówić jego przyjęcia na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

as]